

Susqueda a sang freda

La vall de Querós i de Susqueda és una profunda ferida entre les Guilleries i el Collsacabra. L'aigua del Ter s'amansa a tocar del mur de formigó del pantà i s'estén d'un costat a l'altre, tibada i plana, gairebé a tocar dels arbres, com un mar de molsa líquida. La respiració inquietant del cel es nota constantment al clatell i, de sobte, tots els rastres d'humanitat queden lluny, perduts en una comarca bosquerola i remota. Sobrevolen les aigües grans ocells de bec ganxut i de plomatge ultraviolat, que rastregen tots els racons amb ulls de rapaç. Fa dies que no plou prou, la sequera ha anat engruixint la cinta de terra erma que envolta el pantà, els santuaris, des dels cims, dibuixen siluetes cada dia més obscures a mesura que avança la tardor, i l'ombra d'un crim a sang freda plana en el paisatge. La Paula i en Marc van desaparèixer el 24 d'agost, engolits per la voracitat insondable de l'indret. Els seus cadàvers van aparèixer dies després, rodejats de misteri i d'angoixa. Al bar La Parada del Pasteral, recorden haver-los vist passar, amb alegria juvenívola, dirigint-se cap a una mort insospitada. Res ens commou més que les incerteses de la vida, sobretot quan s'amaguen en les sinuoses cavernes del bosc. La humanitat va néixer entre els arbres, però també les seves pors. L'horror de la foscor i de la solitud, sota l'atenta mirada dels carronyers, ha quedat gravada en el nostre inconscient. Ens passem la vida intentant comprendre i quan ens adonem que, malgrat l'esforç, les incògnites sempre superen les certeses, ens aboquem als abismes dels nostres orígens, com si tota la història de la humanitat depengués d'un sol misteri sense resoldre.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/10/19/susqueda-sang-freda/873810.html?utm_source=rss